

N:o 85.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 14 maj 1888.
— — — — Andra Kammaren den 14 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, angående undersökning af svenska sjöfartsnäringens tillstånd m. m.

(Första Kammarens tillfälliga utskotts n:o 1 utlåtande n:o 23.)
(Andra Kammarens tillfälliga utskotts n:o 3 utlåtande n:o 34.)

Till Konungen.

I en inom Riksdagen väckt motion har uppmärksamheten blifvit fäst derå, att den svenska sjöfartsnäringen för närvarande befunnes i tryckt tillstånd, och i sammanhang dermed anförts, att då sjöfartshandteringen, med hänsyn till Sveriges långa kuster, dess befolknings framstående duglighet såsom sjömän, det inom landet befintliga råmaterial för fartygsbyggnad m. m., måste anses för en af landets hufvudnäringar, det syntes vara nödvändigt, att en noggrann utredning af sakkunnige företoges för att undersöka och föreslå, hvilka lättnader eller understöd, som borde komma denna näring till del, äfvensom att utreda, hvad verkan ett genomfördt tullskyddssystem kunde medföra för densamma.

Att sjöfartsnäringen i vårt land under de senare åren varit stadd i tillbakagående, torde ej kunna bestridas. Detta förhållande bekräftas jemväl af kommerskollegii officiella berättelser för de senare åren. Den år 1886 tillsatta ekonomiska komité har äfven framhållit, huru som Sveriges sjöfart arbetade under förhållanden, som äro egnade att ingifva stora bekymmer, i

hvilket afseende särskildt erinrats, att segelfartygen nästan fullständigt utträngts af ångfartyg, så att de förra till stor del måst uppläggas, hvilket i samma mån medfört stort betryck för rederierna och skeppsbyggerierna; samt att ångfartygen utsatts för konkurrens med större utländska ångare, hvilka under närvarande i allmänhet tryckta förhållanden lemnade billigare befraktning.

Riksdagen finner det vara i hög grad önskligt, om någon lagstiftningsåtgärd kunde vidtagas till denna viktiga närings upphjelpande, men inser till fullo svårigheten att finna något verksamt medel i detta afseende. I flera andra länder lemnas väl af staten betydande penningeunderstöd åt sjöfarten, dels i form af premier för byggandet af fartyg eller för tillryggalagdt större antal sjömil, dels såsom subventioner för upprätthållande af regelbundna ångfartygslinier. Beträdandet af en dylik väg förefaller dock ganska betänkligt, enär derigenom torde framkallas liknande anspråk på offentligt understöd åt andra gagnande näringar, hvilka likaledes befinna sig i mer eller mindre tryckt ställning.

På grund af hvad sålunda blifvit anfördt, och då förevarande fråga är af så stor vikt, att ej någon utväg bör försummas, som erbjuder någon utsigt att leda till målet, får Riksdagen anhålla, att Eders Kongl. Maj:t behagade genom sakkunnige män låta undersöka den svenska sjöfartsnäringsens tillstånd samt i sammanhang dermed inkomma till Riksdagen med de förslag, hvilka af sagda undersökning och utredning kunna blifva en följd. Stockholm den 14 maj 1888.

Med undersätlig vördnad:
